

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 149/07-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. novembra 2007 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Lajosa Mészárosa o sťažnosti spoločnosti L., s. r. o., Ž., zastúpenej advokátom Mgr. R. K., Ž., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 419/2003 takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti spoločnosti L., s. r. o., **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. mája 2007 doručená sťažnosť spoločnosti L., s. r. o., Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mgr. R. K., ktorou namietala porušenie svojho základného práva

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 419/2003.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že 3. októbra 2003 bola súdnym exekútorom Mgr. M. K. (správne malo byť uvedené JUDr. M. J., pozn.) okresnému súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre exekučné konanie č. k. EX 111/03-10 začaté pred súdnym exekútorom návrhom oprávneného L., štátny podnik, B., proti povinnému L. (ďalej len „povinný“). V uvedenom konaní podala sťažovateľka okresnému súdu 23. mája 2005 námietky proti exekúcii a domáhala sa jej zastavenia s odôvodnením, že sťažovateľka nie je právnym nástupcom povinného uvedeného v exekučnom titule, na základe ktorého sa začalo exekučné konanie sp. zn. EX 111/03.

Po podaní námietok bol okresný súd nečinný 21 mesiacov, v dôsledku čoho sťažovateľka podala 7. marca 2007 sťažnosť predsedníčke okresného súdu s poukazom na ustanovenie § 50 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), podľa ktorého mal okresný súd o námietkach rozhodnúť v 60-dňovej lehote. Predsedníčka okresného súdu v odpovedi sp. zn. Spr. 2007/07 uznala sťažnosť za opodstatnenú.

Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd v jej veci takto rozhodol:

„1) Základné právo L., s. r. o., so sídlom Ž., (...), zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, (...) na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Martine v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 419/03 bolo porušené.

2) Okresnému súdu v Martine sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 419/2003 konal bez zbytočných prietáhov.

3) L., Ž., (...) zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, (...) sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 200.000,- Sk, ktoré je Okresný súd v Martine povinný vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

Ďalej sťažovateľ žiada Ústavný súd SR, aby vydal toto uznesenie Ústavného súdu SR Okresný súd v Žiline (správne malo byť uvedené v Martine, pozn.) je povinný zaplatiť L., Ž. (...) zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, (...) náhradu trov právneho zastúpenia na účet advokáta Mgr. K. R., (...) do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. I. ÚS 149/07-8 z 23. augusta 2007 ju prijal na ďalšie konanie. Na výzvu ústavného súdu právny zástupca sťažovateľky aj predsedníčka okresného súdu oznámili, že súhlasia s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania. Ústavný súd preto podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania.

II.

Predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti sp. zn. Spr. 1112/07 z 19. septembra 2007 uviedla, akej veci sa sťažnosť týka a chronologické úkony, ktoré v nej boli vykonané, na základe čoho konštatovala: «... že čo do celkovej doby konania je sťažnosť na prietahy v konaní opodstatnená. Musím však zdôrazniť, že po podaní sťažnosti sťažovateľom dňa 7. 3. 2007 a po prijatých opatreniach na oddelení „Er“ sa vo veci plynulo konalo.

Okresný súd Martin uznesením zo dňa 25. 4. 2007 rozhodol o námietkach proti exekúcii a právny zástupca sťažovateľa si ho prevzal dňa 17. 5. 2007, teda v deň, kedy bola ústavná sťažnosť na Ústavnom súde podaná a mal za to, že ku dňu podania ústavnej sťažnosti nebolo vo veci rozhodnuté.

V súvislosti s právnym zástupcom sťažovateľa uvádzanou 60-dňovou lehotou na rozhodnutie súdu o námietkach proti exekúcii si dovoľujem upozorniť na ustanovenia § 238 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku v platnom znení, podľa ktorých konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2

neustanovuje inak. (§ 238 ods. 1) Ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005. (§ 238 ods. 2). Tieto ustanovenia uvádzam, lebo tvrdenie právneho zástupcu sťažovateľa o existencii lehoty na rozhodnutie súdu o námietkach proti exekúcii nie je správne, nakoľko ustanovenia §§ 50 a 51 Exekučného poriadku, ktoré upravujú námietky proti exekúcii a konanie o nich, sa v zmysle ustanovení § 238 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku v platnom znení použijú v znení do 31. 8. 2005. Keďže predmetné exekučné konanie sa začalo podaním návrhu na vykonanie exekúcie dňa 29. 9. 2003 v tomto znení tieto ustanovenia neobsahujú lehotu na rozhodnutie súdu o námietkach proti exekúcii.

Po zhodnotení všetkých okolností prípadu, nepovažujeme sťažovateľom požadované finančné zadosťučinenie za primerané, takým by mohla byť suma nepresahujúca 20.000,- Sk.

Či išlo o zbytočné prietahy v konaní, nech ustáli Ústavný súd Slovenskej republiky.»

Zo spisu okresného súdu sp. zn. 15 Er 419/2003 ústavný súd zistil nasledovný priebeh konania:

Dňa 3. októbra 2003 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. M. J. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. 1 Rob 1079/02 L., š. p., B. (ďalej len „oprávnený“) proti povinnému. Vec bola v uvedený deň pridelená sudkyňi Mgr. Z. Š., ktorá vyjadrila vo veci svoju zaujatosť. Opatrením predsedu okresného súdu sp. zn. Spr 500/03-526 bola vec pridelená 4. novembra 2003 sudkyňi JUDr. M. G. Súdny exekútor prevzal 13. novembra 2003 poverenie na vykonanie exekúcie, a v ten istý deň vydal upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. EX 113/03, ktoré bolo doručené oprávnenému 28. novembra 2003 a povinnému 20. novembra 2003. Povinný listom z 25. novembra 2003 oznámil, že jeho záväzok voči oprávnenému prevzala 8. júna 2001 sťažovateľka.

Z výkonu exekútorského úradu bol 30. novembra 2004 odvolaný JUDr. M. J. a za jeho náhradníka bol 15. februára 2005 určený Mgr. M. K. Náhradný súdny exekútor

vydal všeobecné upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo oprávnenému doručené 18. februára 2005 a sťažovateľke 18. apríla 2005. Sťažovateľka podala 3. mája 2005 proti exekúcii námietky, ktoré boli okresnému súdu postúpené súdnym exekútorom 23. mája 2005.

Okresný súd v období od 23. mája 2005 do 20. februára 2007 nevykonal žiadny úkon.

Vyššia súdna úradníčka, ktorej bola vec pridelená 1. januára 2006, vyzvala 20. februára 2007 súdneho exekútora na predloženie kompletného spisu, ktorý ho okresnému súdu doručil 28. februára 2007.

Vyššia súdna úradníčka požiadala 21. marca 2007 o súčinnosť Krajský súd v Banskej Bystrici a Krajský súd v Žiline, či nie je na majetok povinného vedené konkurzné konanie.

Uznesením č. k. 15 Er 419/2003-54, EX 113/03 z 25. apríla 2007 okresný súd rozhodol o zamietnutí námietok sťažovateľky proti exekúcii. Rozhodnutie bolo právnomu zástupcovi sťažovateľky (ktorý ju zastupuje aj v konaní pred ústavným súdom, pozn.) doručené 17. mája 2007 a právoplatným sa stalo 19. júna 2007.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 419/2003, ktorý podľa jej tvrdení do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu nerozhodol o námietkach proti exekúcii v zákonom stanovenej lehote.

Ústavný súd skúmal, či v uvedenom prípade existuje možnosť vyslovenia porušenia namietaného základného práva sťažovateľky, pričom zistil, že to tak nie je z viacerých dôvodov.

Ako to vyplýva zo spisového materiálu okresného súdu o zamietnutí námietok povinného a sťažovateľky, okresný súd rozhodol uznesením č. k. 15 Er 419/2003-54, EX 111/03 z 25. apríla 2007. Zamietnutie námietok proti exekúcii podané sťažovateľkou odôvodnil skutočnosťou, že boli podané neoprávnenou osobou. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku môže podať námietky proti exekúcii len povinný. Právo z exekučného titulu – platobného rozkazu okresného súdu sp. zn. 1 Rob 1079/02 z 27. mája 2003 je priznané oprávnenému, povinnosť z tohto exekučného titulu však patrí L., M., (ktorý je označený ako povinný aj v návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie a v poverení na jej vykonanie), nebol však preukázaný prechod povinnosti z exekučného titulu z povinného na sťažovateľku. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľka nebola do dňa rozhodnutia okresného súdu o námietkach účastníkom konania o exekúcii pred

okresným súdom, nemohlo v uvedenom konaní na okresnom súde ani dôjsť k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že na rozhodovanie v uvedenom prípade nebolo možné aplikovať ustanovenia Exekučného poriadku o zákonných lehotách tak, ako ich vo svojej s'ťažnosti uvádza s'ťažovateľka.

Ústavný súd sa vzhľadom na nevyhovenie s'ťažnosti ďalšími požiadavkami s'ťažovateľky už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2007